

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.853 van 16 november 2000
in de zaak A. 91.859/VII-21.299.**

In zake : de b.v.b.a. VEEGA,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. VEEGA op 16 mei 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
besluit van 22 april 2000 van de Vlaamse minister van
leefmilieu en landbouw waarbij het beroep van derden
aangetekend tegen het besluit van 31 maart 1994 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant
houdende het verlenen aan de b.v.b.a. BOECKX-CUYPERS,
rechtsvoorgangster van de verzoekende partij, van de
vergunning om een bestaande inrichting, gelegen aan de
Galgestraat 64 A te Geetbets, te veranderen door
uitbreiding, gegrond wordt verklaard, het beroepen
besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt
geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 september
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van advocaat F. DE BISSCHOP die, loco advocaat
I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan
berokkenen;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert :

ten eerste, over een stilzwijgende vergunning te beschikken, waaruit zou voortvloeien dat zij ipso facto een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt door de expliciete gedeeltelijke weigering van de gevraagde vergunning,

ten tweede, dat zij voor de betrokken stal een bouwvergunning heeft verkregen en zij dat gebouw heeft opgetrokken, dat die ruimte "niet volledig" zal kunnen worden benut, zodat "een deel van de investeringen nutteloos en vruchteloos zal zijn", en,

ten derde, dat het risico bestaat dat naarmate de tijd vordert zij "geen even interessante plaats op de markt zal kunnen innemen en dat bijgevolg de leefbaarheid van het voorgenomen bedrijf in het gedrang zal komen";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt :

"Verzoekster slaagt er niet in om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in haren hoofde aan te tonen.

Bij de uiteenzetting van haar beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel gaat verzoekster ervan uit dat de bestreden beslissing van 22 april 2000 'manifest onwettig' is omdat afbreuk zou zijn gedaan aan het feit dat de gevraagde vergunning wegens het overschrijden van de beslissingstermijn stilzwijgend verleend zou zijn.

Zoals hierboven aangetoond naar aanleiding van de weerlegging van de door verzoekster ingeroepen middelen strekkende tot de nietigverklaring der bestreden beslissing, faalt de stelling van verzoekster volledig.

Er is dan ook geen aanleiding om deze zienswijze, welke eigenlijk grotendeels verband houdt met de beoordeling van de ernst der ingeroepen middelen te betrekken bij de beoordeling van het MTHEN. Er is geen sprake van zwaarwichtige onwettigheid die aanleiding zou kunnen geven tot het opstarten van de versnelde procedure van artikel 94.

Het enige en dan nog volledig onbewezen en hypothetisch nadeel dat verzoekende partij naar voren

brengt is dan nog een louter financieel nadeel. Nergens immers worden concrete en precieze gegevens medegedeeld.

Zij deed naar haar zeggen zware investeringen met het oog op het bekomen van een uitbreidingsvergunning met 350 dierplaatsen. Zij heeft dus duidelijk geanticipeerd op het bekomen van die vergunning en aldus een zwaar risico genomen waarvan zij de gevolgen zal moeten dragen.

Verzoekende partij bewijst trouwens op geen enkele manier dat zij slechts kan 'overleven' en 'haar bedrijf rendabel maken' indien zij een bijkomende vergunning zou hebben voor het aantal van 112 mestkalveren méér dan vergund bij de bestreden beslissing.

Het argument van het 'onvolledig benutten van de stalruimte' mag niet in aanmerking worden genomen.

Het zou aldus volstaan om een bouwvergunning aan te vragen voor een stal met een overdreven groot aantal dierplaatsen en in dezelfde zin een milieuvergunningsaanvraag in te dienen om na de afwijzing van het overtal steeds gewag te kunnen maken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wegens 'onvolledig benutten van de ruimte'.

Bovendien blijkt uit de aangifte van dierplaatsen bij de Mestbank dat vanaf het jaar 1995 met betrekking tot haar inrichtingsadres te Geetbets verzoekende partij aangifte doet van 1011 standplaatsen voor mestkalveren met een bezetting der stallen als volgt :

- in 1995 werd aangifte gedaan van 685 bezette dierplaatsen;
- in 1996 werd aangifte gedaan van 931 bezette dierplaatsen;
- in 1997 werd aangifte gedaan van 836 bezette dierplaatsen;
- in 1998 werd aangifte gedaan van 561 bezette dierplaatsen;
- in 1999 werd aangifte gedaan van 948 bezette dierplaatsen.

Bovendien is de exploitatie van mestkalveren op haar inrichtingsadres te Geetbets niet de enige activiteit van verzoekster. Verzoekster oefent nog andere (vergunde) veeteeltactiviteit(en) uit, nl. te Waanrode alwaar zij een rundveebedrijf exploiteert.

Verzoekster heeft het in haar verzoekschrift tot schorsing enkel over haar activiteiten te Geetbets en zwijgt in alle talen over haar andere activiteiten en de rendabiliteit hiervan.

Het argument van het in het gedrang komen van haar marktpositie wordt door geen enkel concreet gegeven aannemelijk gemaakt";

Overwegende dat, onafgezien de vraag of de verzoekende partij al dan niet over een stilzwijgende

vergunning voor de geweigerde 350 bijkomende kalveren zou beschikken, dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij geen enkel concreet gegeven verschaft waaruit zou kunnen blijken dat het vergunde kalverenbestand van 630 stuks onvoldoende is om van een leefbaar bedrijf te kunnen gewagen; dat dit des te meer klemmt in het licht van de gegevens verstrekt door de verwerende partij, dewelke erop wijst, enerzijds, dat in 1999 bij de Mestbank aangifte werd gedaan van 948 bezette dierplaatsen op het kwestieuze adres, en, anderzijds, dat de verzoekende partij ook nog elders een vergund rundveebedrijf uitbaat; dat de verzoekende partij hierop ter terechtzitting niet is ingegaan;

Overwegende dat aldus ook niet aangetoond is dat het niet kunnen gebruiken van een deel -welk deel ?- van de opgetrokken gebouwen en daarmee gepaard gaande het niet renderen van een deel -hetwelk ?- van de -overigens niet gespecificeerde- investeringen, meer uitmaakt dan een niet moeilijk te herstellen financieel nadeel;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat de verzoekende partij niet aantoot dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen;

Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien november tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.